

Bilag til Bet. o. Lovf. om Beværtning m. m.

og derved berøver de nuværende eller fremtidige Indehavere ofte det eneste Aktiv, som han maaske har været hele sin Levetid om at samle sammen.

Man kender ikke til noget lignende i andre Fag, og vi kunne ikke tænke os Muligheden af, at den høje Rigsdag vil give et saadant Forslag Lovkraft, og maa paa det bestemte rette en alvorlig Indsigelse herimod. De Værdier, der ere skabte eller skabes, bør beskyttes.

Man maa absolut forlange, at der kun vedtages et Lovforslag, som indeholder aldeles klare Bestemmelser om, hvorledes der kan handles og i hvor stort et Omfang.

Det foreliggende Lovforslag er, som paa vist, af den Art, at bogstavelig talt ingen ved, hvilke Rettigheder man har, ligesom enhver Beværter og Restauratør, han være aldrig saa hæderlig og samvittighedsfuld, vil være underkastet Politivilkaarligheder.

Paa den anden Side have Bestemmelserne i §§ 26 og 57 om Bestyrerforhold og om Ombytning af Gæstgiverborgerskab vor fulde Tilslutning.

Nærværende Andragende er Resultat af Overvejelser, der have fundet Sted indenfor nedennævnte Hotel-, Restauratør- og Beværterorganisationer fra hele Landet, hvilke Foreninger ere samlede under „Centralforeningen af Beværtere i Danmark“, og disse fremsættes paa Basis af mangeaarig praktisk Erfaring og Kendskab til Restaurations- og Beværterlivet i Danmarks forskellige Egne.

Overalt hører man paa samme Maade, som vedtaget i Københavns Kommunalbestyrelse, Kravet om, at Beværternæring frigives, saaledes som det var Tilfældet i Næringsloven af 1857, dog kun saaledes, at den udøves i vedtægtsmæssige, lyse og luftige Lokaler, og tillade vi os i Ærbødighed at henvise til den paa Delegeretmødet i 1906 af „Centralforeningen af Beværtere i Danmark“ vedtagne Resolution saalydende:

Resolution.

„Delegeretmødet udtaler en kraftig Protest mod den i forrige Rigsdagssamling vedtagne Lov om Gæstgivernæring, ikke mindst fordi denne Lov faktisk standser al Tilgang til Gæstgiver- og Hotelvirksomhed, men ogsaa fordi den i Praksis vil virke i høj Grad skadelig og hemmende paa den sunde Udvikling af denne Gren af Beværterfaget.

Delegeretmødet kræver dernæst af Lovgivningsmagten den Ret for Beværterstanden, som Grundlovens § 82 sikrer alle Statsborgere, nemlig fri og lige Adgang til Erhverv. Delegeretmødet har saa meget mere Grund til at stole paa, at den kommende Rigsdagssamling vil yde Beværterstanden fuld Retfærdighed og Ligestillelse med andre Statsborgere, som Københavns samlede Kommunalbestyrelse enstemmig har krævet fri Beværternæring indført i København, og den allerstørste Part af vore nuværende Folketingsmænd paa Valgtribunerne har lovet Vælgerne at stemme for, at Beværternæringen frigives.

Delegeretmødet paalægger Hovedbestyrelsen ved ethvert til Raadighed staaende Middel at arbejde til Fremme af det i foranstaaende Udtalelse fremsatte.“

Vi er derfor nødsagede til for vort eget Vedkommende paa det kraftigste at protestere mod, at Lovforslaget vedtages i dets nuværende Form, og maa forlange, at det i ethvert Tilfælde ændres saaledes, at det i Virkeligheden kommer til at forenes bedre med Publikums, Forretningslivets og vort eget Tarv.

København, den 22. Januar 1908.